

◀
نقشه
تا
زندگی

ویژه‌نامه‌ی
چهاردهمین دورهی
جشنواره‌ی تئاتر
کوردی سنز
شماره ۲

▶
پناسه و
تابیه تمه‌ندیه‌کانی
شانوی کوردی

▶
پرستو گلستانی
در جشنواره

◀
وتوووز
له‌گهل
خه‌مه سوار عه‌زیز

◀
حضور
تماشاچیان

نمایش درویش عوفی ▶

بسم الله الرحمن الرحيم

شانۆ کوردی

ویژه نامه‌ی چهاردهمین
جشنواره‌ی تئاتر کوردی سقز
۱۷ الی ۱۹ آذرماه ۱۳۹۶
شماره ۲

سوران محهمه‌دی
دهستە نووسەرێ

سەرۆتار

قسە کردن له سەر پێناسە‌ی شانۆ‌ی کوردی و ئەو تاییبەتە‌مە‌ندیانە‌ی مۆرکی کوردی به‌ شانۆ‌و دە‌لکێنی، مژاری ئەم چەن رۆژی بە‌ریوە‌چوونی فستیفال له‌ ناو جە‌ماوە‌ری چالاکە، هە‌ندێ له‌ خاوە‌ن‌راکان پێیان‌وایە بە‌و مە‌رجە‌ی زمانی دێق کوردی بێت دە‌توانین ب‌لێین شانۆ‌ییکی کوردییە، بە‌لام مە‌بە‌ست له‌ زمانی کوردی چیه‌؟ چ پێ‌وەرگە‌لیک زمانی شانۆ له‌ دیکە‌ی زمانە‌کان جودا دە‌کاتە‌وه‌؟ ناخۆ شێ‌وه‌ دەر‌پێنی زمانی شانۆ چ جیا‌وازی‌ینکی هە‌یه‌؟ رە‌نگه‌ ولام دانە‌وه‌ی ئەم پرسیارە له‌ قە‌بارە‌ی سەرۆتاریکدا زۆر نە‌توانی مافی خۆی بدات، بە‌لام بۆ ورووزاندنی بە‌سه‌که به‌ خیرایی به‌ دوو تاییبە‌تە‌مە‌ندی ئاماژه‌ ئە‌کە‌م.

هەر‌وک ئە‌زانین شیعەر بە‌شی له‌ ناوشیاری هەر تاکێکی کورد، هە‌یوونی سەر‌جە‌شنی شیعەر له‌ نە‌ستی ئێ‌مه‌دا بوو‌ته‌ هۆی ئە‌وه‌ی هەر کامێکمان بە‌ش به‌ حالی خێ‌مان له‌ زمانی شیعری تی‌بگه‌ین و زۆر له‌ شاعیران بناسین و بە‌رهمە‌ کاتیان له‌ سەر زاران دووپات‌کە‌ینه‌وه، به‌ ئاو‌ر‌دانە‌وه‌‌ینیک به‌ سەر می‌ژووی کۆمه‌لگای کوردە‌واری‌دا، بۆ‌مان دەر‌ئە‌کە‌وی شێ‌وه‌ی گواستنه‌وه‌ی ر‌وودا‌وه‌کان به‌ هە‌لبە‌ست بوونه (وه‌ک‌وو قە‌لا‌ی دمدە‌م)، گێ‌ر‌انه‌وی چیرۆکە‌کان به‌ هە‌لبە‌ست بوون (وه‌ک‌وو ر‌وستە‌م و زۆ‌راب، عە‌زیز و کوبرا)، تە‌نا‌هت فێ‌ر‌کردنی زمانی زانستی سە‌ردە‌م به‌ هە‌لبە‌ست بوون (وه‌ک‌وو کتیی ئە‌حمە‌دی). ئە‌مانە‌ جودان له‌و بە‌رهمە‌نە‌ی که‌ بۆ ئال‌و‌گۆزی کە‌لتووری و خە‌باتی سیاسی کە‌لکی له‌ زمانی شیعەر وەر‌گرتووه، که‌ وایە دەر‌کړی له‌و تواناییه‌ نە‌رێتییه‌ی شیعری کوردە‌واری کە‌ل‌ک‌و‌ەر‌گرین و به‌ نزیک کردنه‌وه‌ی زمانی شانۆ به‌ زمانی شیعەر (وه‌ک‌ یه‌کی له‌ تاییبە‌تە‌مە‌ندییه‌کان و به‌ مە‌رجی خواره‌وه‌) ئێ‌ستیگمای کوردیی یی بیه‌خشین. دیارە مە‌بە‌ست له‌ زمانی شیعەر له‌ شانۆدا، بە‌س کە‌ل‌ک وەر‌گرتن له‌ زمانی هە‌لبە‌ست و کیشی کلاسیک نییه، بە‌ل‌ک‌وو دەر‌کار کردنی زمان به‌ شێ‌وه‌‌ینکی نامۆ و گە‌‌ر‌انه‌وه‌ بۆ خۆ‌ی ده‌قه که له‌ یه‌ک بە‌ستینی دژه‌مانادا دە‌سوور‌ئە‌وه‌، مە‌بە‌ست له‌ مانا ئە‌ک هەر ئاماژه‌ به‌ حە‌قیقه‌‌تێکی ر‌ه‌سە‌ن، بە‌ل‌ک‌وو وەر‌گرتنی زاتیارییه، بە‌ر‌تە‌سک کردنی پاتای بە‌ربێی ئە‌و تی‌گه‌‌یشتە‌ی تا ئێ‌ستا هە‌بوون و گه‌‌یشتن به‌ یه‌ک چە‌شنه‌ قام کردنه‌.

دوو‌هە‌م، لادانه له‌ فۆ‌رمی زمانی با‌و، ئە‌و زمانه‌ دێ‌رینه‌ی که‌ رە‌نگه‌ نە‌توانی ب‌ر به‌ پێ‌ست له‌ هە‌مبەر ئە‌م شێ‌وه‌ دەر‌پێنه‌ تازه‌ (واته‌ شانۆ) دەر‌کە‌وی. یه‌کی له‌ گرێ‌نگترین چە‌مکه‌کانی پێ‌کهاته‌هە‌ل‌وه‌‌شینی، نا‌وه‌‌ندس‌ر‌پێ‌نه‌وه‌ (دی‌کان‌س‌تر‌اک‌شن)، به‌لام وینای خە‌لکی زێ‌ده‌تر له‌سەر ئە‌وه‌یه که‌ نا‌وه‌‌ندس‌ر‌پێ‌نه‌وه‌ واته‌ له‌ نا‌و‌بردنی نا‌وه‌‌ندە‌کان، له‌حالی‌کدا مە‌بە‌ستی دریدا له‌ نا‌وه‌‌ندس‌ر‌پێ‌نه‌وه‌ له‌ نا‌و‌بردنی نا‌وه‌‌ندە‌کان نییه، بە‌ل‌ک‌وو گۆ‌زینی نا‌وه‌‌ندە‌کانه، دریدا به‌م راستییە‌ی دەر‌انی که‌ نا‌وه‌‌ندە‌کان دی‌سان‌ه‌وه‌ سەر‌هە‌ل‌ده‌ده‌نه‌وه‌ که‌وایه‌ ده‌یی نا‌وندی زۆ‌رینه‌ (م‌ت‌ک‌ثر) مان بێی. له‌ پێ‌کهاته‌ س‌ر‌پێ‌نه‌وه‌دا جیا‌وازی و دوا‌کە‌وت له‌ زنجیره‌ی داله‌کاندا روودە‌دات و ده‌گۆ‌نجی چە‌ندین نا‌وه‌‌ندی وانایی له‌ ده‌قدا بوونی هە‌ی. لێ‌ره‌دا مە‌بە‌ستی سەر‌ه‌کی ده‌ق، زۆ‌رینه‌ کردنی نا‌وه‌‌ندە‌کانه. به‌م دوو رێ‌کاره‌ رە‌نگه‌ ب‌توانین به‌‌ستینی زمانی کوردی‌مان به‌‌فر‌اوان‌تر بکه‌ین و له‌و توانسته‌ بۆ وەر‌گرتنی با‌شت‌ری هۆ‌نە‌ری شە‌ه‌م کە‌ل‌ک وەر‌بگیرین.

صاحب امتیاز
اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی

مدیر مسئول
علیرضا اسماعیلی

سر دبیر
رضا رستمی

شورای نویسندگان
زاهد آرمی
سوران محمدی
عادل کریمی

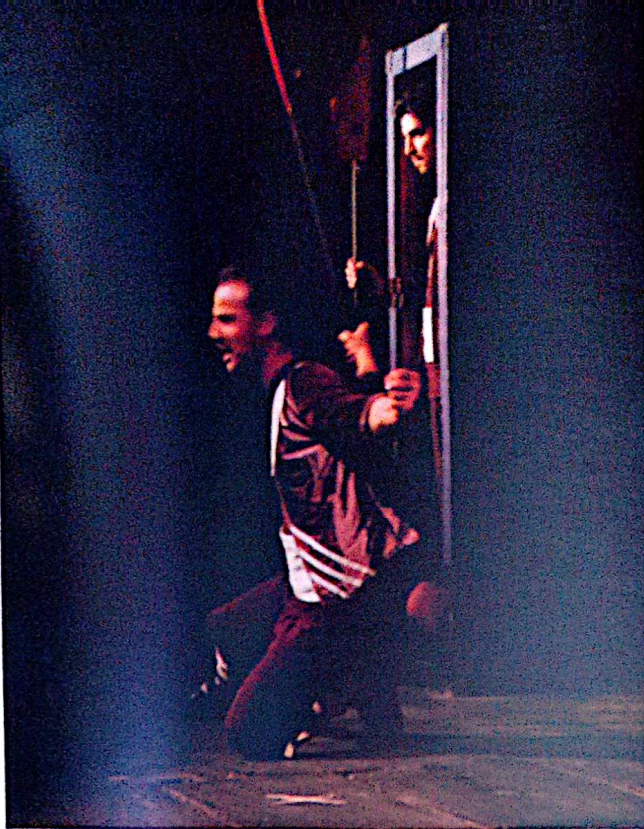
تایپ و ویراست
آرمان کریمی
شرمین مهلتی

خبر
نادر صالحی
هیرو شمشادی

عکس
اردشیر سعیدی
بهروز اسراری
خالد سعیدپور
سه‌ند رستمی

طراحی
بولتن

چاپ
اندیشه

هه‌وێنی گێڕانه‌وه‌ی ده‌روێش عه‌ودێ

عه‌لی خه‌لیلی

پاش بیینی گێڕانه‌وه‌یه‌کی دیگه به هه‌وێنی به‌یتسه میژووبیه‌کانی ئه‌دگه‌بی زاوه‌کی (Oral literature) کوردی له منهره‌جانی فستیوالی کوردی برسیاریک زه‌ینی به‌رده‌نگ نه‌هه‌ژینی و هه‌مان برسیاری هه‌میشه‌یه‌ که بووه‌ته‌ که‌لکه‌له‌ی زه‌ینی به‌رده‌نگه‌کانی ئه‌م منهره‌جانه. ئه‌وه‌ش ئه‌مه‌یه‌ که ئاوه‌لناوی کوردی یه‌ ئه‌م فستیواله‌ تا چ راده‌یه‌ک درووسته و تا چ ناستیک هه‌له‌؟! لێره‌دا وه‌بیر ده‌مه‌قاله‌ میژووبیه‌کی نێوان دووکه‌له‌ نووسه‌ری ئه‌ده‌بیاتی فارسی ئه‌که‌ومۆ که به‌راهنی له‌ ناکامی ئه‌و مشت و مه‌رانده‌ی له‌گه‌ل گولشیری چیرۆک نووس ئێژی، رۆمان، شانۆ و هه‌ر زانریکی دیک له‌ هونه‌ری گێڕانه‌وه‌ ده‌ستگایه‌کی فله‌سی و سیستمانیکی تایه‌ت به‌ خۆی هه‌یه و ته‌نیا به‌م پێوه‌ره‌ ئه‌توانین لیکدانه‌وه‌مان بێت له‌ ئه‌و زانرا‌نه‌ جا ئێتر ئه‌وه‌ی له‌ خزمه‌ت زمانیکسی تایه‌ت هه‌یه یا نه‌ گرینگ نیه. له‌ شانۆی ده‌روێش عه‌ودێ له‌ته‌ک ئاوه‌روک و دیسکۆرسی کولتوری کوردی رووبه‌روو ئه‌بێسه‌وه‌ که هاتوه‌ته‌ فۆرمی درام. به‌لام برسیار ئه‌وه‌یه‌ که تا چ راده‌یه‌ک ئه‌م بازته‌ولیده‌ له‌ هه‌وێنه‌ فۆلکه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی توانیویه‌تی سه‌رکه‌وتوو بچینه‌ خانی گێڕانه‌وه‌یه‌کی رۆژئاوایی. به‌رای نووسه‌ری ئه‌م نووسراوه‌ کورته، له‌ق و پۆکانی ئه‌م ره‌وايه‌ته‌ به‌ هۆی ئێشه‌ی فۆرمی، پتر و زنده‌تر له‌ تایه‌تمه‌ندیه‌کانی زانری شانۆنامه‌یه‌ و له‌ چهن جینگه‌ ئه‌م دیارده‌ ئه‌رێنیه‌ به‌رچاو ئه‌کرا.

دووهم برسیار که ئێمه‌ی بێته‌ر له‌ خۆمان ئه‌پرسین ئه‌وه‌یه‌ که ده‌قی شانۆنامه‌ی ده‌روێش عه‌ودێ به‌ ئامانجی دارشتنی دراماتیکی کام یه‌ک له‌ پێکهاته‌ فره‌هنگیه‌کانی شوناس و ناسنامه‌ی ناوه‌شیاری به‌کۆمه‌ل (Collective unconscious) ی مرقفی ئه‌م جوغرافیا چوده‌ سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ؟ یان چما زۆریه‌تی بازته‌ولیده‌کان له‌م چه‌شته‌ شانۆیانه‌ بێ ئامانج و به‌ هۆی ئه‌وه‌ی به‌یت و چه‌یران، لاوک و سیاجه‌مانه‌ بلاوین و خۆشانه‌ی فره‌هنگی کوردی هه‌لگری به‌ چیرۆک و شانۆنامه‌ دارشتن یان هه‌یه، چوونه‌ته‌ ناو فۆرمی شانۆ؟ ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ش هه‌یه‌ که پاش ناس کردنی زانستی و لیکۆلیه‌وه‌ی ده‌روون ناسی و کۆمه‌لناسی ئه‌م به‌ره‌مه‌ نووسرای. رهنکه‌ ولامی ئه‌م برسیاره‌ له‌ سه‌ر شانۆی درویش عه‌ودێ و زۆریه‌تی شانۆگه‌لی هاوشیوه‌ی ده‌رویش عه‌ودێ، «نا» بێ گه‌لیک زۆره‌ ئه‌مه‌ش به‌ هۆی له‌ بیر بردنه‌وه‌ی نمایش کردنی ماکی سه‌ره‌کی ئه‌م شیوه‌ ره‌وايه‌تانه‌یه.

عه‌لی خه‌لیلی
ره‌خنه‌گر

خه‌ساری زمانێ و دراماتیکی له‌ شانۆی دیل کراوه‌کان

به‌ بێ ئه‌وه‌ی درێژ دادری بکه‌م له‌م نووسراوه‌دا ئاسازه‌ ئه‌که‌م به‌ چهن خالی کورت له‌ مر زمانێ ده‌قی شانۆنامه‌ی دیل کراوه‌کان. به‌که‌م خال لایه‌نیکسی چیرۆکی شانۆیه‌، که گه‌ری دراوه‌ به‌ فۆرمی زمانێ شانۆنامه‌ و شیوه‌ی دارشتنی راوێزی که‌سایه‌تیه‌کان. ئه‌م خاله‌ به‌م شێوه‌یه‌ که منی به‌رده‌نگ هاتووم ژبان بێنم له‌ هۆلی شانۆ و پیم وا نیه‌ که ئه‌و شته‌ی که ئه‌بێنم له‌ راستیدا هه‌بوونی نیه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سووژه‌ که‌شمان سووڕێتال بێت، روونه‌ بۆ گه‌شتن به‌ ئه‌م ئاسته‌ له‌ باوه‌رپه‌یری له‌ شانۆ ئیه‌ ئه‌بێ ده‌قه‌که‌مان به‌ زمان و راوێزیک دارێزه‌ کردبێ که به‌رده‌نگ به‌ هه‌ج له‌ونی هه‌ست به‌ ده‌ستکردی زمان نه‌کات. له‌ شانۆی دیل کراوه‌کان هه‌ر وه‌ک دیتمان شانۆکه‌ره‌کان هه‌ر کامه‌ و به‌ شێوه‌زاریک له‌گه‌ل یه‌ک له‌دان و زۆریه‌تی دیاڵوگه‌کان به‌ راوێزیکسی گه‌نێبی وشک پێشکه‌ش ئه‌کرا که زۆریه‌تی زمانێ و تازی زانستی بوو نا که‌سایه‌تیک که له‌ عه‌رزێ واقفیی ئه‌م کۆمه‌لگا ژباوه. ئه‌م خاله‌ یانی قسه‌ کردن به‌ زمانیکسی ده‌ستکردی کوردی بۆ هه‌موو که‌سایه‌تیه‌کان به‌ شێوه‌پێک که تێکه‌ل کێشیک له‌ چهن زاواوه‌شه‌ له‌ راستیدا نمونه‌ی عه‌ینی و واقفیی له‌ هه‌ج زاواوه‌ و بێن زاواوه‌یه‌کی زمانێ کوردی نیه و ئه‌م زمانه‌ سه‌قه‌ته‌ جگه‌ له‌ دایرانی خه‌لک له‌ شانۆ و باوه‌ر نه‌کردن به‌ رووداوه‌کانی شانۆ هه‌ج ناکامیکسی به‌ دواوه‌ نیه و نابێ. دواتر هه‌ر وه‌ک، ئه‌زانێن تایه‌تمه‌ندی سه‌ره‌کی و بته‌مایی ئه‌ده‌بیاتی گێڕانه‌وه‌ (fiction) به‌ گه‌شتی و شانۆنامه‌ به‌ تایه‌تی یاساییکی هه‌سه‌ر گرینگ و پڕ بایه‌خه‌ به‌م شێوه‌یه‌ که نووسه‌ری هه‌ژای ده‌قی گێڕانه‌وه‌، مه‌یژه‌ و نه‌شاسان و نه‌ایه‌ششی به‌. هه‌نانی فاکت و گۆزاره‌گه‌لی گۆزارشیی له‌ ده‌قی شانۆی دیل کراوه‌کان چهن که‌رت به‌رچاو که‌وت که ئه‌مه‌ش له‌ جینگه‌ی هۆی خه‌ساری داوه‌ له‌ په‌یوه‌ندی گه‌رنی به‌رده‌نگ له‌ ته‌ک ده‌قی شانۆنامه‌ی دیل کراوه‌کان.

عادان کهریمی
ماستری دهر و ناسی

«خه یال»

و راستی ژيان

شپوه زمانې کله پورې و هورامې له بهستینکې لیک ټیغه پشندا په ک ده گرنه وه. هر بویه کور دیک که له هر دوو شپوه زمان ټیپکات له «ټیغه پشتن» ه چی و ده گرت. چه مکیکی تر که به زنجیرې رووناوه کان وانا ددات کاره ساته. ژن دلی له ژيان ناخوش و کوله کورگ له شخه و سختی سروشت دم به گله یی و هردووک له مرگی هاوسه و مندا لدا شین دم گرت. له موخای نه و ساله دا نهوینداری په کدی دمین و هر بهو پیته که سایه تیشیان ټیکل به په کتر و له سه رمه رگدا نهوین بهو پیری خو ده کات. ژن به خولیا و بایه خه کانی خوشه وسته مردووه کی دمی به کورگ. نم کاره ساته له کولتووری کوردستاندا زور ناشنایه و مرگی نهوینداری ناو لاکه کان وپیر دمه پشنه وده خالی کوتای-ژن له بهر خوشه وستی کوله کورگ که ده بی به کورگ- نیشانه ی هه ول بو راگرتی بایه خه کانی ژيانه. کول نه مان بهو بی نا کار پیه که مرؤف و گیان له بهران و سوروش له ناو ده بات. هه ول بو ژياتیک سه رتر له توخمه دژوازه کان. راسته هردوو کارا کتیر له ژيان و نهویندا په ک ده گرنه وه به لام شعر و کیشه ی گرما و سه رما مرگ و ژيان، سوروش و ده ست ټیوه ر دای مرؤف هر به رده وامه. به رده وام بوونی ژيان و بایه خه کانی له ودها رهوشیکدا شم و ته ی «پوتار» وپیر دپشنه وده که لیبیدو به شپوه ی جزواو جزو ریگی خوی دمه پیوی. جیاوازی بارو دوخی به په ک گه پشتنی توخمه جیاوازه کان نهو شپوه جزواو جزو نه ی دمه براتی لیبیدو دیاری ده کات، هر بویه وینا کردنی نهوینداری ته کوله کورگ ټیک و ژنیک له بهستینی سارد و سری سوروش و کومه لگای مرؤفدا تنیا له خه بالدا نامینینه وه...

و به بی نه وایتیر هیچ بوونه وهریک واتای نیی. پاش لایه نی معریفی، زمان و دهق دپته گوری. رهنه پرسیار بکرت بچی شپوه زمانې کله پورې بو زمانی جیهانی سوروش و له بهرامبه ردا شپوه زمانې هورامې بو جیهانی ریسای مرؤفانه به کار هاتووه؟ له راستیدا تنیا بو جیاواز نیشاندانی دوو جیهان به لام وهک پیشتر نامازه ی پندرا هردو وکیان لیک تیده گن، لیره دا نایدولوییه کانیش سه ر هه لده هینن، رهنه نایینی په کان به (فطرت) ناوی بهرن، یان ژینگه پاریزه کان به په کانگیری ژینگه به لام وه کوو زمانی کوردی که له شپوه زمانې جزواو جزو پشکها توه،

هیراکلیتوس ته کسوری نیوان توخمه دژوازه کانی جیهان به کایه ی زیتوس ناودیر ده کات. له راستیدا به یوه ندی نیوان نم توخمه دژوازه مه ودا و سنووری بهستینی ژيان دیاری ده گن. مرؤف وه کوو گیان له بهری هژردار و خاوهن بیر و ناوه به ده ر له م بهستینه نیی. له راستیدا مرؤف له هه لس و که وتی خوی له گه ل ژینگه دا چه مکی دژوازی داهینا و ریسای راسته قیته ی ژيانی پی خوینده وه. تاکی مرؤف بو خوی هه لگری هه موو دژوازی به کانه. مرگ - ژيان، رق - نهوین، سروشت - ریسای کوله نی - کوله داری، سه ربه رزی - پهستی و... کومه لگای مرؤفیش له ناستی نیوان که سیدا هر وهر. خوری مرؤف له هه مبه ر گیان له بهرانی تردا ودها ده وریک ده گرت. نم توخمه نه سازانه له ره وتی ژياندا لیک ده نالین و په کانگیری به ک چی ده گن که به جیهان ناوی لی ده بری. لیره دا هاوکیشه ی من - نهویر پشکها نه شکینی ده کری. کورگ له مرؤف و مرؤف له کورگدا - له ژياندا - ده وینه وه.

کوله کورگ و ژنیک به ماوه ی سالی که له نه شکه و ټیکدا پشکها ون. له رواله ندا کورگ ناهیلی «خه یال» ده ر باز بیت. راسته بو پشاه کردنی خویان پیوستیان به په کترینه به لام وستی ژيان نه وان له شوناسیکدا په ک ده خات. ژن به زمانی کورگ بیر ده کانه وه، په یوه ندی کورگ و خه یال، زهین و هه لس و که ویتان په ک ده خات به لام کانیک کورگ بیر له کاره ساتی جووت و په چکه کانی ده کانه وه، یان ژنه که به ره وهر پیه کانی بابی وپیر دمه پشنه وده، دژوازی واتای نامینی. نه گره نم و ته به بهستینی ژيان بهستینه وه ده رده که وی په یوه ندی نیوان توخمه کان، مرؤفه کان، جزوه کان... تنیا شیوازکاری ژيانه

زاهید نارمی
دهستە ی نووسەر

له ... جیگیان سهوزه

رهوایی زۆرتر و کاریگه‌ری مه‌عه‌وی به‌هه‌زتر هه‌ول بدات یار بۆ به‌شدارێ شانه‌کارانی کوردی هه‌موو جیهان به‌خسینی. دوا پرسیار و به‌دواداچوون له هه‌کاره‌کانی بانگنه‌کردن و به‌شدارنه‌بوونی گرووپه‌ شانه‌ویی به‌کانی باشوور و باکووری کوردستان له‌م خوله‌ی فستیقای شانه‌ی کوردی سه‌فزی، ولام نه‌وه‌ بوو له‌م بابه‌ته‌دا به‌یار له‌ ده‌ستی ده‌بیری فستیقالدا نه‌بووه‌ و بانگ نه‌کردنیان ناگه‌رته‌وه‌ بۆ ته‌کنیک یان ناوه‌ڕوکی به‌رهمه‌ شانه‌ویی به‌کان و پابه‌ندنه‌بوون به‌ مه‌رج و رهنمایی به‌کانی نیو بانگه‌وازی فستیقال. نه‌وه‌ی لێره‌دا جینی رامن و له‌ سه‌ر روه‌ستانه‌ نه‌مه‌یه‌، ناخۆ له‌ سه‌رده‌می دروستبوونی ئاوازی جیهانییدا که‌ راگه‌یانده‌ نه‌له‌ کترۆنییه‌کان تینیدا بالاده‌ستن و رۆژ له‌ گه‌ل رۆژیش له‌چاو به‌ره‌کانی پیش خۆیان جۆراوجۆرتر و پێشکه‌وتوتر ده‌بن و به‌ هه‌ج سنوورێکی فیزیکی و مه‌عه‌ویه‌یه‌ پابه‌ندن نین و نابن و به‌ شیه‌یه‌کی به‌ریلاو، خه‌را و کاریگه‌ر بابه‌ته‌کان ده‌گوازنه‌وه‌؛ نه‌بی نه‌هاتن یا به‌شدارێ یه‌نه‌کردنی چه‌ند شانه‌یه‌ک بۆ فستیقال که‌ له‌ ئێستادا هه‌م هه‌لی هه‌لێاردنیان هه‌یه‌ و ده‌توانێ له‌م رینگه‌وه‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر دابنێ و هه‌م رێژه‌ی به‌رده‌نگیان له‌ چاو راگه‌یانده‌ بی سنووره‌کان زۆر به‌رته‌سکتر و که‌مه‌تر و له‌ راده‌ی سه‌نده‌لییه‌کانی نیو هه‌له‌کان ناترازی و ده‌رانجی، تا چه‌ند له‌ سه‌ر ره‌وتیکێ فهره‌نگی زیندوو کاریگه‌ر ده‌بی؟ یان وه‌ک گوشارێکی سیاسی سه‌سابی بۆ ده‌کری و به‌ هه‌ند وه‌رده‌گیری؟ نه‌گه‌ر وه‌ک خه‌لک نه‌لێن، بانگه‌پێشت نه‌کردنی گرووپه‌ شانه‌ویی به‌کانی باشوور و باکووری کوردستان له‌سه‌را بۆ ئه‌م بۆنه‌ فهره‌نگیه‌ به‌ هه‌ی قه‌یرانی ئه‌م چه‌ند مانگه‌ی ناوچه‌که‌ بێت. ئه‌م دابهرانه‌ له‌ به‌رزه‌وه‌ندی و زه‌ره‌ری کێ دایه‌؟ چ جۆره‌ په‌یوه‌ندییه‌ک جیگای ده‌گرته‌وه‌؟ چی یه‌ی په‌راویز ده‌خه‌ری و خه‌ساره‌کانی چین؟ نایا له‌گه‌ل ئاسایی بوونه‌وه‌ی دۆخی سیاسی ناوچه‌که‌ و ره‌وینه‌وه‌ی گرێبه‌کان و کرانه‌وه‌ی ته‌واوی ده‌روازه‌ سنووریه‌کان درگا له‌ سه‌ر ئال و گۆژه‌ فهره‌نگیه‌کانیش ده‌کرته‌وه‌ و ده‌گه‌رته‌وه‌ دۆخی جارن؟ ...

گه‌ر خۆ له‌ مه‌سه‌س لاده‌بن و سوور بێژین مه‌سه‌فا بێی کافر نابین. نه‌وه‌ی راستی یه‌، ده‌می سه‌ال بوو خواخوامان بوو؛ سه‌یبه‌ری ده‌مه‌مه‌می و ده‌سه‌ت تیوه‌ردان و سه‌پاندنی به‌ریاری زۆره‌مه‌له‌ له‌ سه‌ر شانی شانه‌ی کوردی سه‌فزی سووک یه‌. کورد گوته‌نی: چه‌زمان ده‌کرد «ریش و قه‌یچی به‌ ده‌سه‌ت خۆمانه‌وه‌ بێ». خۆمان بێر له‌ کار و به‌ری خۆمان بکه‌یه‌وه‌ و چۆنمان به‌ چاک زانی به‌یه‌ن و چۆنمان یه‌ی خاس بوو سه‌روه‌یه‌ری به‌گه‌رن. کورت و کرمانجی «خۆمان بیه‌رین و خۆشمان بیه‌رووین» و کۆتایی به‌ پاشاگه‌ردانی و یه‌ سه‌روه‌یه‌ری بیه‌رن.

خۆشی خۆشی ئاواتمان هاتوه‌ته‌ دی و شانه‌کاری له‌ سه‌فزه‌وه‌ فستیقال ده‌گه‌رن و له‌ ته‌یکه‌مه‌ گوێ له‌ قه‌ و خواستمان راده‌دێنێ. زۆره‌یه‌ هه‌ره‌ زۆری شانه‌کاران هاتبوونه‌ هه‌نا و ده‌می هه‌ر کامیانت ده‌کرده‌وه‌ ده‌یگوت ئه‌مه‌سه‌ال و ده‌که‌ین تا وا کرایی و ئه‌بی سه‌ری وایی و کلکی وایی، نه‌کا نه‌یارمان یه‌ی خۆش یه‌ی و ئه‌م ئه‌زمونه‌ ساوا له‌ یار بچێ. له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌م گه‌رم و گه‌رییه‌دا، تالابی هه‌موالێکی تال ته‌ک ته‌کایه‌ خۆشای خۆشی سه‌رخۆشمان و لێی کردین به‌ زاری مه‌ره‌ و ده‌ک نه‌مانه‌وی یاره‌ به‌ ته‌زی تالی ئه‌و هه‌مواله‌ بکه‌ین، چاره‌روانی ده‌رجوونی خسته‌ی به‌ریوه‌چوونی به‌رنامه‌کانی فستیقال مایه‌مه‌ود خسته‌ هات و مه‌خابن، راست ده‌رجوو. پێچه‌وانه‌ی سه‌الانی پێشوو هه‌ج گرووپێکی شانه‌ویی باشوور و باکووری کوردستانی تینا نه‌بوو. پێش له‌ هه‌موو شتی نه‌وه‌ی حاشای لێ ناگری نه‌مه‌یه‌ وه‌ک چۆن هه‌لێاردنی به‌رهمه‌ی بۆ به‌شدارێ له‌ فستیقالێکه‌دا تا راده‌ی نامازه‌یه‌ به‌ ناستی چۆنایه‌تی (کوالیتی) نه‌و به‌رهمه‌ و گرووپه‌، پێکه‌ و بایه‌خی هه‌ر فستیقالێکه‌ش به‌ پێی رێژه‌ و چۆنایه‌تی به‌رهمه‌ و گرووپه‌ به‌شداره‌کان هه‌له‌ده‌سه‌نگی و دیاری ده‌کری. یانی شانه‌کارانی باشوور و باکوور، چه‌ند په‌ڕۆش و نامه‌زرۆی به‌شدارێ فستیقای شانه‌ی کوردی سه‌فزی، فستیقای شانه‌ی کوردی سه‌فزی پێسته‌ له‌ پێناو ده‌سه‌راگه‌یه‌شتن به‌ کوالیتی به‌رزتر، به‌لایه‌وه‌ له‌ رووبه‌ریکی جوگرافی به‌رینه‌ر،

فریدون محمدزاده
فیلمساز

له بهر درگا

هه‌نگامی که‌ یا یه‌ک اثر هه‌ری روبرو می شه‌م لولین سوالي که‌ از خود می پرسیم این است: این اثر تا چه اندازه‌ حدیث روزگار من در این محیط جغرافیایی است؟ پرسش بعدی این است: این اثر می خواهد چه چیزی را به من و به ما عرضه کند تا از قبل آن چیزی به دست آوریم. در مواجهه با «له بهر درگا» که متنی آلمانی است ما با قهرمانی به نام «بکمان» روبرو هستیم. سرجوخه‌ای که در جنگ شکست خورده و حالا برگشته است اما هیچ دری به رویش باز نیست و هیچ راهی برای او متصور نیست. کاپوس مرگ سربازانش اماتش را می برد تا جایی که در تنهایی و انزوا می میرد جنگ و آدمه‌ای پس از جنگ واقعه ای است ازلی الیدی. همیشه و همه جا جنگ هست و انگار تملی ندارد منطقه‌ی جغرافیایی ما هم سال هاست سایه جنگ را تجربه کرده و می کند به گونه‌ای که برای همه ما اهریمن جنگ نامی آشناست که سال هاست در لایه‌های زندگی و ذهنمان لایه کرده است. اما شخصیتی به مثابه‌ی بکمان چیزی نیست که برای ما آشنا باشد. کهنه سرباز از جنگ برگشته که همه او را پس می زنند و در بر رویش می بندد را بیشتر در رهان های اروپایی و آمریکایی و یا در فیلم ها دیدیم. چنین کاراکتری برای آن طرف آب جزو لایفک زندگیشان است در حالی در این جا با وجود ندارد و یا اگر هم باشد نتوانسته در لایه‌های زندگی مردم رسوخ کند و به امری بدیهی بدل شود. در کنار نقاط قوت کار که بر می گردد به شیوه کارگردانی، بازی های درست و دقیق، نور و صدا و در کل میزانسن درست، بکمان برای ما همان شخصیت نماینده‌ی له بهر درگا است که او را می پذیریم در فرهنگ خودش و با مصائب خودش. با تجربه تلخ استالینگراد، فریاد هزاران بکمان بازگشته از جنگ، با متن و اجراهایی له بهر درگا هاست که آلمان جدید ساخته می شود و به رشد و بالندگی می رسد. اما آیا از چنین اجراهایی در این محدوده‌ی جغرافیایی قرار است اتفاقی بیفتد و بالندگی حاصل آید؟ به نظر باید با دیدنی تردید به آن نگاه کرد.

هونه که جسد را با سسلی سبالت و تئوری و
درهم بهشت دمی (جسمانی) له کالی
اوجیه شده تئوری و در احوه شادی
کردی کالکله ای (جی) بهشت کش کوش ای
۲۵۵

پیشانی‌های فستق‌فالی شش‌انگ به گشتی
لای به لای برت چیده؟

ده گری لطیف نسو دووانه نهواو کفری
به گدین؟

به‌لای، من بیمانی هونرمندان
له هه‌وای شه‌ودان که بوس و
کیشه و نازارکان شوینه‌وه به‌لام
به‌رای من هونرمندان له نازارکانمان زور
چوو کترن. شانۆی کوردی له چوینه‌یی
به‌ریزه‌بودندا کیشه‌ی هه‌یه و له کاری
پراکتیکی ده‌ریز نه‌بووه. پێوست نا‌و
پرسینگ وه‌کوور، اگه‌باندنه‌کان شوینه‌وه. و
میناک ده‌رهه‌رنیک به‌ساوی «کازم نۆز»
فیلمیکی به‌ ناوی «زه» به‌رعه‌م هه‌وا،
له‌سه‌ر به‌ک گۆزانی. له‌وه‌ فیلمدا هه‌موو
دیاردە به‌رچاو‌ه‌کانی کوردستانی هه‌واوه‌وه.
بێ شه‌وه‌ی به‌ شیوه‌ی راگه‌باندن کارمان
له‌سه‌ر بکات. شانۆ ده‌بی له‌ خه‌مه‌نی بوس و
کیشه‌کاندا بێ. به‌لام چون کۆمه‌ڵه‌یه‌کی
به‌لای شه‌وه‌ گرینگه‌ ده‌رهه‌رن بوشه‌وه‌ی
له‌وانتر جیاوازه‌ که‌ به‌ ده‌قه‌وه‌ تابه‌سه‌شه‌وه‌.
نه‌گه‌ر داهه‌نان نه‌کات ده‌رهه‌رن بیه‌ شه‌وه‌
ده‌بی نه‌تیه‌یه‌کانی ده‌ق ناشرکرا بکات له‌ره‌ئا
نه‌گه‌ر نه‌م تابه‌سه‌ده‌یه‌ له‌گه‌ل
به‌رپرسیاره‌نی له‌ هه‌سه‌ر کومه‌ڵکا به‌هه‌تی
بده‌ین کاریگه‌ری نه‌و شه‌وه‌ کار کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌
کیشه‌کان زوو ده‌یه‌وه‌.

په داخسوه به هوی هندی
 کښه یی سیاسي و نابوری و ...
 نه منوانیښه فستیواله کان له
 یازنه ی داخواه دربارز بکین، که ده لین
 فستیوالی شانوی کوردی سه قز، له راستیدا
 تایست به جوگرافیا یی کي داخواه نیمه له
 هولویر فستیوالی نیوده وله نیمان هدیه. له
 ولاتانی نه ورو پایښه و تیندا به شدان.
 فستیوالی شانوی کوردی دینی له هه وو
 شاره کاند له گه ردا یی، بوچوونی نیمه (باشوور)
 سا راده ینک له روانگی نیمه جیاوړه.
 له گه ردا یوونی فستیوال نهم شپوه روانینه
 ینک نریک ده کانه وه.

ئەم چەن رۆژى لە فەستىقائى شىناوى كوردى ئامادە بووم بۇ مەن جىي خوشحالى بوو. زۆر كەسىم لە دەوروو دەناسى، بەلام ئىستا لە نىكەسە لە گەل خويان و شىنەوى كارىيان ئاشنا بووم، ديارە بۇ ئەم فەستىقالە كار كراوە و بە راي مەن جىگەى دەستخوشىيە، گرنگ و پەيوستە ئىمە شىناوى كوردى بە ئافارى تىۋرەزە كردنا بەدەن بە داخەو شىناوى كوردى بە رەزەپكى هەلدا دەروات.

بگویند ربه زدان که
 بگویند ولی زده زدان که
 بر سر و گشته و
 نازارگان بنویسند و
 به لام به برای من
 بگویند ربه زدان که
 نازارگانستان زور
 بگویند کس

[illegible]

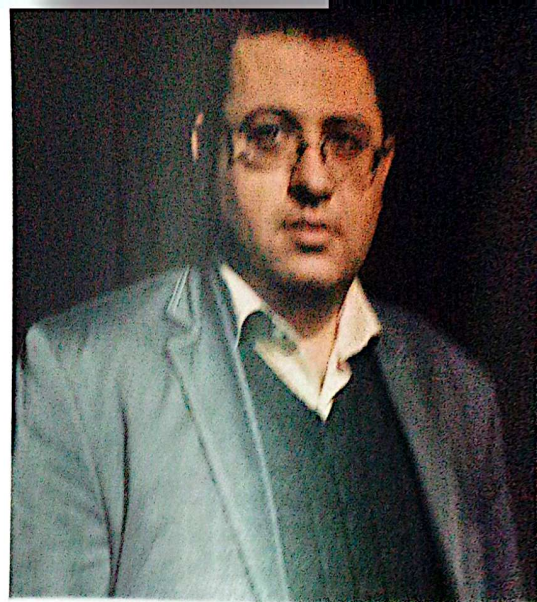
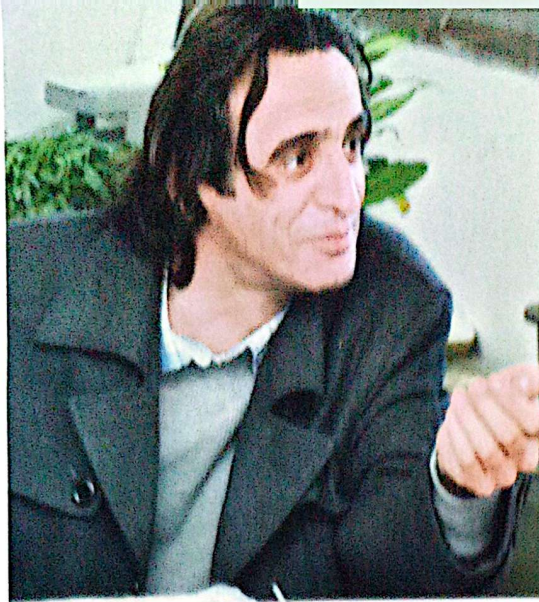
داسټرین داسټرینیک بواکس کردن له سهر
 ششونوی کوردی نموده کسه قه‌بول بکه‌ین
 ششونو له ناختی خویدا ټیروبویمکی تمواو
 روزتلواپسه یسه پینی ټایبه‌تممندیسه جیوازه‌کائی
 هممه‌لامه‌یه‌ی ټیوان فخره‌منگی ټیمه و روزتلواو شانو له
 یلو ټیمه‌دا له خویدا پارانو کستکی تمواوه، هر بویه‌ش
 له نیو ټیمه‌دا جهمدین جوړه ټیگا سه‌بارت به شانو
 هه‌یه، به‌ششیکي له گهل شانو کیشه‌یان هه‌یه، همدی
 کس ده‌ستمواری شلوی کوردی‌یان یی شتیکی یی
 ملایه، به‌ششیکي دیکه پیمان وایه شانو ناتوانی کوردی
 ټیمه‌ششیک له گهل شانو که کیشه‌یان هه‌یه، ده‌سته‌ششیک
 داسټر کوردی بوونه‌کوی، ده‌سته‌ششیک ټمیری واقع‌یان
 قه‌بول کردووه و هر یو هملومفرجه سه‌یری شانو
 ده‌کهن، دساره ټیمه‌شش وهک زوربه‌ی فخره‌منگ
 روزده‌لامه‌سه‌کان له به‌کهم همگاونو هیچ کارنکمان
 نه‌کردووه چکه له لاسایی کرنه‌وه‌ی شو شته غه‌واره‌ی
 ټیمووامسه فخره‌منگی ټیوانی له ریښگی به‌کیشه‌ی
 ټیولیه‌تموه ټاتاری ناسی و هر له ده‌سته‌ششکوه له ریښگی
 ټایټه‌کردن و ټوروی‌ی کردنه‌وه مه‌شغورولی خومالی
 کردی ده‌قه ششونویه‌گان بوون، به‌لام ټیمه له‌وانیه به
 دیتی شو ششونویه‌ی له نه‌سته‌میوول و ټورکیه‌وه له
 سه‌ره‌دای سده‌ی بیستم نمایش ده‌کران شانونان
 ناسی و وهک ده‌قیس له ریښگی کلک وهر گرتی له
 فخره‌منگ و ټمیه‌ی زاره‌کیه‌وه خومان ناسیووه،
 ششونامه‌ی "ممی بونان" هواسی ناوه به‌یت و پاوه
 کونه‌کان به ششونیکي تر بگریتموه.

وهك باس كورن له سسر چهكي شانو
 كوردي، سسر هتا منيش پهواه بگرښه
 سسر بنه پانگي بنه رتي، په كسم نهوه
 كاتيك باس له شانوي كوردي نه كين، له دوو وشه پيك
 ديت، په كسم شانو، دواړه كوردي، كهواه مارجي
 سسر هكي نهوه كي كه شانوي كوردي هبي سسر هتا دهين

ناخو ئەو مەرجەیی کە شانۆ بە زمانی کوردی
ئووسراوە، دەتوانی وەک پێناسە بیک بیت بو
شانۆی کوردی؟

شانو وهگ هوندریکی
روژ ناولی، هه ندی
جیاوازی بته مایی
هه یه له گهل جیمهانی
روژ هه لاتی ئیمه ده ده
شانو له خویدا سهر
به جیمهانیکی نواو
دیالوگ ته وهره، جا نه ده
له گهل بوو لوگ ته وهره
بوونی روژ شاری
جیمهانی روژ هه لاتی
ئیمه ده پاراو کسبکی
ساز کر ده ده

بيم واده نو دكو
 زار دك دسانو ديمه
 دسي كو چنگه دك دك
 ديو دس دك دك دك
 هون دك دك دك دك
 داساني ده ده
 دوو ده ده دك دك
 چون مانا به
 دسانو دك دك و
 دس دك دك دك
 داسه زاده دك
 كه دك دك دك
 بارو دك دك دك دك

سازدانی شه‌پوئیک بو وهر گوانسی ده‌ده
 سوانویه کان سه‌هم؛ ده‌بی لنگدانوهی
 به‌ردنوه‌مان بیئت له‌سه‌ر به‌ماکانی شانوی
 گوردی و دوزینه‌وهی نه‌و به‌ناسینه‌لامی له
 نه‌ده‌بی گوردی و شانودا هه‌ن. له‌دوانی دا
 ده‌بی بابه‌خیککی زور به‌ده‌ن بو نووسینه
 شانوانه‌ی گوردی، چون به‌راستی هه‌بوونی
 شانوانه به‌که‌م هه‌نگای شانوه.

کاک ره حیم بو دوایین و ته؟

دهمه ی چمن خالی دیکه به
 ټیښه کانی کاک به ختیار زیاد
 بکهم، ینم وایه یو نهو نهریته شانویه
 سسی کوچکه به کمان پښیسته، به کمان
 ههرنرمهنده که داهنانی ههیه. دووههم
 به ږدنه که چون مانا به شانو ددهات و سپهم
 بوونی دامه زواوینیک که ریکه خیری
 باروودوخه که بکات. رهنکه یو دوو بهشی
 سه ره تایی ههولمان دایی و پښواری لیکروه؛
 بهلام شتیک که نیستا پښوستانه شوینیک
 ههک به یکهیته شانوکارانی کورده که دهی
 پښادگری بکات له سه سر شانوی کوردی. ده کری
 به بودجه ی فستیقال بره پاره ییک یو
 دامه زواندنننم ریکه خراوه تهرخان بگری چون
 به راستی بوونی نهم دامه زواوه تا هفندی دهواتنی
 به ناسته نگیانه ی که باس کرا چاره سه ر بکات.
 جودا لهوه دانانی سیمیناریک یو خه سارناسی
 شانوی کوردی و به شوین نهوه دا رښخستنی
 به یکهیته شانوکارانی کورد که دهی کاری
 بووننه وه و به رښو به بری رهوشه که بکات،
 دهواتنی ههنگاوکی به رز بیت یو کهم کړدنه وه
 گرفته کانی سه ر ریگی شانوی کوردی. زور
 به سار به کاتیک که داتان نا.

کاک به اختیار دوا این و تهی جه نابت؟

منیش سیاست نه که م و ناوانه خوام
نه و باسانه ی که کراله لایهن کوی
فهره نگی و هونه ری شانوی
کور دی وه ک بیویستی چای لی بکری.

زبان مملی، بهر دو شاعرانه بودن شعرها و هر نوعی دقت در نگارش و نویسندهی شاننامه. چون شاننامه له خوندن زمانگی بولغونیک و نگارنگی هیه به شون نهاده شاننامه له شعرها له شعر و نوووز، نازاری سفره کی و نوووزنی زمانی روزگار و محاوره به به این زمانی محاوره نووسینی شاننامه کارگی نازگار نهسته نه زمان نوبه زمانگی روزگاری و دوست له نهدهیات دا بدوز نهوه، بهر نهوهی نهگر زور به زمانی محاوره بیت تنگلی و سه گلهی فارسی و عربی و تورکی دیت و پنجه و نه کشی نووشی زمانگی خوشی گوردی دیت که هله بیت نویش رنغا جری هیه وک گه رانه بو چن دهی نایست و کوو دهق یارسانیه کان، نهدهی گوزان و کیتنگلی وک چیشی محبور و رستهی هراری که له گهال نهوهی توانستی حالتی زمانی روزگاریان هیه، ایاکات مانزک، گوردی خولالمش له گه نایه.

جەنابت بۇ دۇزىنەۋەي رېچارەيىك لە
ھەمبەر كىشەكانى نووسىنى شانۇ چى
يىشمار دەكەن؟

منیش پیموایه یه کئی لهو رینگایانه
بۆ دهر باز بوون لهو بارادۆر کسه،
نووسینی شانۆنامهیه و جگه لهو
دوو هۆکاره که زۆر به جین، دهبی
فهرهنگ ساز یکهین، ئیمه دهبی فهرهنگی
خۆمان بناسین و بزاین بۆ نهمان توانیه
فهرهنگی لیری و غهنا ی و حیماسی
تییهرنین، فهرهنگی ئیمه زمان به پیرۆز
هاتی، یه کیک لهو جۆره گۆرانکاریانه ی که
دهتانی رینگایان بۆ یکانهوه لهو زمانه
سیریه تاک رهههده ههلبین، سهرینهوه ی
پیرۆزی زمانه که دهبی له بهر چاوی بگری.
دهبی لهزموونی زۆری نووسینی شانۆمان بی،
م چنده تیینهوه: یه کهم، ناوردانهوه ی
نازۆسه کان لهو دهقانه ی به شینوازی
یک تر له زمانه دراماتیک. دووهه؛

[illegible]

سده پوځي جومات پوځي ځایون
 ښارونه ګڼو پوځي ځایون
 ښارونه ګڼو پوځي ځایون؟

[illegible]

صحنه یا زندگی

زندگی صحنه یا صحنه زندگی هر کسی صحنه خود خواند و از صحنه خود صحنه پیوسته به حالت خرم آن نقده که هر دم بسیار به یاد

آری به از اهالی که صحنه بود و با سیاه هم آواز و با قمری در دست هر صحنه شکست مترسک خود ساخته و فریادش خورشید او کسی نبود جز "امجد علی" که در سینما عمر روزه ها عمره می کشیدند! اصلاً از این به بعد "عمر ریز مایند" و "امجد علی" می شدند.

او درد مشترک اهالی صحنه را می دید و سکوت اختیار می کرد و با "مقصر کیه" کنجش می رفت و بر روی صحنه درد را فریاد می کشید او صبح نشن لیکن را به

روی دهانهای قتل شده می دید و به سارزه ی "فریاد ی خاند" می رفت و با خنده طلسم لب هارا می شکست و شادی را برای اهالی صحنه به ارمغان می برد.

او خود زندانی بود که زندانی بودنمان را به یادمان می آورد و بیروز را او از حس کوچک و بزرگ بود، ملموس و مبسوط با خنده ها و گریه هایشان!

به قبول بهرام بیضایی "سیاه وجدان بیدار جامعه است" در جوامع قبیجی زده که فریادها زیر قیچی سلاخی می شوند چه ترقیدی بیشتر از زبان سیاه و سیاهبازی برای بیان دردها "سیاه فردی به ظاهر دلقک و لوده و نور از مسائل روز جامعه است که با زبانی عامه پست یا سخره گرفتن عالم و آدم، دردها را با زبانی ساده همراه با خنده برای

عردم عوام بازگو می کند. بازیگران سینما بر این باورند که دردها هم کالبد شکافی و واکشافی شوند درمان را خود همین عوام پیدا خواهند کرد آنان با به سخره گرفتن ارباب ها و... نابوی سپهسالار و دولتمداران درهم شکسته و حرارت و شهنش را برای عوام به ارمغان می آورند آری او عاشق سیاه بازی و نمایش های روحی و قبیله خانه ی بود و بیزار از زشت های روشنفکر دانه در واپسین لحظه های رفتش می گفت: صدای رستن مرگم را می شنوم.

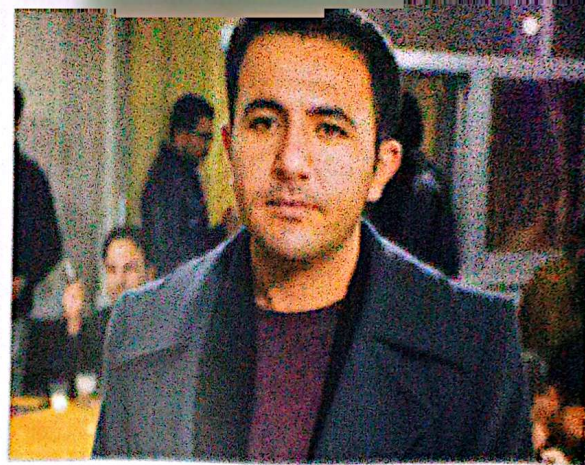
آن وقت ها به مذاقم خوشایند نبود که با وی از مرگ سخن بگویم، ولی حالا زیاد برخوادم داشت که مرگ را با تو میانه ای نیست چون هر بار که پرده تئاتر باز و بسته خواهد شد، سیمایم را نظاره گر خواهیم بود که با هر نفس کارکتر هفتس هسی و درون هر متن زیست میکنی آری آری مرگ را با تو هرگز میانه ای نبوده و نیست!

بخشی از خاطرات امجد علیمرادی به قلم خودش

سال ۱۳۳۳ در شهرستان سنقر و عمر محله "ناوقلا" متولد شدم. پدرم درجه دار ارتش بود. از کودکی عشق و علاقه شدیدی به سینما داشتم و شبی که سینما "تاج" تنها سینمای سنقر، آتش گرفت (سال ۱۳۴۲) همراه با خانواده ام ناظر لحظه به لحظه سوختن سینما بودم عشق به بازیگری باعث شد تا به گروه تئاتر دبیرستان بپیوندم. آن وقت ها هیچ گروه تئاتری مستقلی که کار تئاتر انجام دهد وجود نداشت و عده کسانی که در آن ایام و غالباً به بازی در نمایشنامه ها می پرداختند، اکثراً از دانش آموزان دبیرستان بودند. سال های ۱۳۴۹-۱۳۵۰ اداره فرهنگ و هنر در سنقر تأسیس شد. شاهرخ موعینی کارشناس تئاتر عهده دار ریاست اداره شد. بنده با مراجعه به آن جا اقدام به تشکیل گروه کرده و اولین گروه تئاتری خارج از حیطه آموزش و پرورش را تشکیل دادم. نخستین کسی که تمایل خود را در زمینه کار تئاتر اعلام کرد خالد خاکی بود که نوحوان و اولین گامش در زمینه هنر تئاتر بود...

برخی از کارهای اجرا شده توسط این هنرمند

سال اجرا	تولیدنده	نمایش
۱۳۵۳	بیژن مفید	جان تار
۱۳۵۶	بیژن مفید	جان تار
۱۳۵۶	عمر فاروقی	شهبانوم
۱۳۵۶-۱۳۵۷	محمود استاد محمد	آسید کاکم
۱۳۵۸	غلامحسین ساعدی	چشم در برابر چشم
۱۳۵۸	بهرام بیضایی	در حضور باد
۱۳۵۹-۱۳۵۸	امجد علیمرادی	اسیر
۱۳۶۴	صادق علشورپور	مقصر کیه
۱۳۶۸	امجد علیمرادی	جوانستاری (سیمابازی)
۱۳۶۷	علی نصیریان	پهلوان کجیل
۱۳۷۲	محسن خسروی	اسب سفید
۱۳۷۸	محمود استاد محمد	آسید کاکم
۱۳۷۹	بهرام بیضایی	چهار صندوق
۱۳۸۸	برتولت برشت	هیراتی ها و کورانی ها
۱۳۸۸	آنتوان چخوف	جوانستاری

[illegible]

و دهک دمرانی، قسمتی‌هایی جوار دههم نه
 لایه‌ن خودی هونرمه‌فاسهوه به‌روه
 ده‌روی، به رای نو خالی لاواز و به‌هیز، بن
 مه‌ترسیه‌کان و به‌ره‌سسه‌تانی داهانوو
 چین و نو چ پیشمار بکت هه‌به

به بیوه که و افسردگی را بر جا هم نگذاشته
زور بیسوز و نه در پرتو نور تابان
نگر انگاری در جاده و دریا و دریا
بیش مرص همیشه که بی نگوشت و نان
بوجود در بر من به کسم، هرگز مغفولان
زده بیک که بیکه و بر باران سحر به خور
دو به هم، هرگز مغفولان چون بیکه به بیکه
و هادی و هادی و هادی که نگار خورشید
سیاه منی استیغالی که کسمی خویشا و
بشیرتوانی عالی و در کجای و در کجای
داده و دواتن شهری کار نگارستان
در پرتو دنی تو کسمی استیغالی دانه که بیکه
کسمه کل که حتی خویشا و به بی بی بیوه
پاری تابانی خویشا که کجای بی بی بیوه
در کسم من که در کسمی با استیغالی بی بی بیوه
و دواتن که در پرتو دنی استیغالی هر دانه
بیکه بیوه که در کسم من که در کسمی با استیغالی
خویشا و دواتن که در پرتو دنی استیغالی

شالوی کوردی چون نامیدی^۹

 هم‌نوع کیست به جنسیت مخالف
 دست‌انبردار قسطنطنیه به یونانی
 بر سر لایحه حاکمیه
 به‌دستی تارکاد بر سر او نهاده و باره نهاده
 مان و مدعی قسطنطنیه و شریف نام یونانی
 کارگری در قریه به نام شریفی گری
 یونانی به نام که چار چوب در گابریلی
 به نام که در قریه نام‌نویس در
 حال که به نام یونانی نام‌نویس
 به نام یونانی به نام یونانی

سهره‌کی نهو دانش‌شنانه بوون. به رای نهو
شانوی کوردی چون ده‌توانی له‌سهر نهو
دووانه کاریگری بیت؟

بەمۆلای بېیوسفە ئارزىگ لە مېژەوى
 شانۆى كوردى بەدەنبەوه شائو بە
 گەشتى لە رۆژنابووه هەبۆردى و لانى
 ئیمە كرۆد. لە كەلهەوى كوردیا گێرلەوه دەوى
 گرېنگى ھەبە و ھەر ئەمەش لە بەرھەمە
 شانۆى بەكاند رەنگى داوەنەوه. زمانى شانۆكان
 كوردیە و ئەمە گرینگى نایەنى خۆى ھەبە ئەنگەر
 فێرى شانۆى كوردى رۆژنابى بە بەلام زمانى
 كوردى نیشانی سەرەكی شانۆى كوردیە
 نووسەرى ئیمە كەكەلە و خولیا و ناوانەكانى بە
 زمانى كوردى خستۆتە ئەو چوار جێبونەوه و ك
 دڵین ازمان سێستەمى بیجەم كەرى سەرەتایى بە.
 مەن ناوانەم لە زمانى خۆم دابێرێم. ئێستا شانۆى
 كوردى چەندە كارىگەرى لەسەر زمانى كوردى
 بوونیت یان لە داھاتودا دەبیتە بە چەند ھۆكارى
 بەسەرلەنەوه: بەكەم نەبوونی پالەپشت و رێكخراوى
 بەھێز، كە ئەویش بۆ شۆجاری دەسەلات و
 دەسەلاتدارى دەگەریتەوه ئەوى كرۆد، كەسالى
 خۆبەخش و بەرپرس بۆ خۆیان گرەوبالە نەبوونی
 ئەو رێكخراوە دەبیتە ھۆى ئەوى زمانى بەكەرەتو
 چى نەبى و دیسان لە شانۆكاندا شۆجەرمانە
 جۆراوجۆرەكان رەنگ دەدەنەوه، لە لایەنگى تەرە
 زمان ئەگەر لە شانۆدا وێزەبى و بارا و بگرت و لە
 زمانى رۆژانەى جەماوەن دوور بەكویتەنەوه، بەرگە
 بەردەنگەكان كەم بێنەوه سا ئیمە دەبى بۆ ئەوى
 زمانى كوردى پەرە بێننى و گەشە بکات دەبى
 ناستى زمانزانى بەردەنگیش لەمەرجا و گەرج.

سه‌بارت به کاریگری شانوی کوردی و
فستیقای شانوی کوردی له‌سه‌ر شوایس دینی
بلنج شوایس چهند ره‌ه‌ندی و چهند پارچه‌یه
پگژه و له خالیگ و دۆخ‌کدا بایه‌ینه‌وه
به‌داخه‌وه کورد و ده‌راولینه‌یکی بۆ شوایس به‌وه
ناخو شانوی کوردی و فستیقای
شانوی کوردی توانویه‌تی نه‌ریسه
کوردیه‌کان و ه‌کوو میری سه‌روزی و
بووکه‌بارانه ... له‌باری ه‌زییه‌وه به‌ینه‌یه
سه‌رده‌می شانۆ به‌ونه‌یکی تر ناسنی
بیرکردنه‌وه و تیگه‌یه‌شتنی نه‌مه‌ی به‌رز تر
کردوه‌ته‌وه؟

پیامدات له فستیوالي شانو په گشتي چیمه؟

دسته یوچوونی من لسه دوو لابه دوه
 ده توانېن له فستېغالی شانو برونېس؛
 په گڼه، وده کوو وینو نینک وانه که
 به هغه گلی سالی وړم دوو لهودا نیشان ددترن
 له لایبیکې تودوه دتوانی هندی بهرهم له رنی
 گي بهر گي وه کوو ناسته مرز دستنیشان
 ده گرېن و له درنږدی سالی باش فستېغالی
 ناراستی جهماور ددگریټ به لام هندی
 بهر هست دینه هوی نهودی که لسم ردونه
 لسه دوام نعت زور له بهرهمه کان به هوی
 یوچووی به کړتی گرتنی هوئی شانو و لوازوونی
 لایبې ناپوری شانوکار، به ناراستی جهماور
 ناکن لسم دوخدا زور بهرهمی باش ناگانه
 سنیغالیس و ناستی نهویش داددېزی.

نعم دیو شیویدی خویندنهویدی په یوه نندی
نیسان فستیفال و ناراسته ی جهاوهری دا،
فستیفالی شانوی کوردی چون ده بیینی؟

دەرهێنەر و شانۆکاری کورد له
بەردەوام کردنی ئەم دەندە لاوازترین
و ڤستیوانی بەکی ئەوتۆیان لێ
ناکەیت لایەکی ئامواری ئەگەر بەهێز بێت
بەردەوام بونی بەرهێرانی شانۆکان بەرهەدمان
نەکات بەلام بەداحەود سەرەرای ئەوەی
شانۆکارەکان بێ بەراییەر کار دەکەن، دایم
کردنی کەل و ڤەل و بەگری گرتنی هۆلی شانۆ
بەجۆری زۆر و لەرەدەدەر دواخە ئەستۆی
چالاکسی ئەم بوو، لێ لاییکی ترەوه خالە
بەرهێنە کاسی لێ بێر نەکەین، بەرھەمەکان و
شانۆکارەکان بەهێز تر و بە تەرمووتتر بون، ديارە
ئێ کەوا بەلام بەدەر نەگەوا.

سپاهمدی سنی ندودید لایذنی لاوازی ردوتی
شانی کوردی به پشتیوانی کردن له
نودرمدندان باشد و دودلمندتر دهیت

بە ئىسلامان لەگەڵ ئەوە پێشدا هاندەری
ئەبەسی هونەرماندە کە کارەکانمان
بەرزە ناو جەماوەر و جیگەى خۆى
هونەرمان بەر ئەوە.

سپورانی زانسته مروفیدکان زور
بیدیتیان لدر شانوی کوردی بدریوه
دووه. زمان و شوناس دوو ردهندی

عبدالقادری نیازی
شاعر و نویسنده

روی دست خود مانده ایم

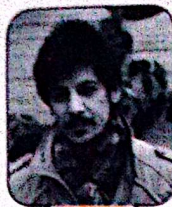
به بهانه اجرای تئاتر (دیل کراوه کان)

برای همه کسانی که تئاتر می بینند یا در مورد آن حرف زده اند و می زنند، طبیعی است که کارکرد هنر به طور عام و تئاتر به طور خاص راه ارائه و طرح پرسش می دانند. در حقیقت شاید بتوان گفت که در این زمینه راحت بتوان از نمایش (اسیر شده ها) دیل کراوه کان دفاع کرد که به ارائه و طرح پرسش های جامعه شناسانه و علی الخصوص روانکاوانه می پردازد. باتوجه به اینکه نمایش فوق الذکر بیشتر به طرح و واکاوی پرسش های فراوانی پرداخته است تا ارائه یک مانیفست اخلاقی یا سیاسی یا... صحت ادعای سطور ابتدایی این نوشتار بیشتر آشکار می گردد. نمایش (دیل کراوه کان) فارغ از داوری بین درستی یا نادرستی پرسش، بر این نکته تاکید دارد که ادامه دهنده پروسه طرح و ارائه پرسش هایی باشد که همواره در خود آگاه و ناخود آگاه انسان جولان می دهند اما هنوز جواب های درخوری برایشان یافت نشده است. این نمایش با توجه به متن فوق العاده اش، بیشتر خود را به عنوان یک پرسش گر مطرح می کند تا دانای کل که خود را آن قدر در حصار اندیشه های محدود اسیر ببیند که به همه پرسش ها پاسخ بدهد آن هم از نوع موقعیت بالا به پایین که هیچ گاه مورد پسند مخاطب و تماشاگر جدی تئاتر نبوده است. بدون شک طرح سوال و پرسش های نهادی با پس زمینه روانکاوانه (که بیشترین فضای دیل کراوه کان را در اختیار گرفته)، بیش و پیش از اینکه یک واکنش خراشیده و مخدوش ژورنالیستی و سطحی باشد، یک کنش ایجابی است به عشق و هوس و مرگ که شاید منجر به جواب و پاسخ درخور آن نشود، اما بدون شک به اهمیت فاکتورها و عناصری در ناخود آگاه انسان اشاره می کند که یا در اذهان سرکوب شده اند یا از طریق فرافکنی و دیگر مکانیزم های دفاعی پس رانده. پافشاری (دیل کراوه کان) با این رویکرد و مکانیزم پرسشگرانه، به هیچ وجه از دریافت سیگنال ها و پاسخ های سطحی

از همین استراتژی است که (دیل کراوه کان) در بطن خود آن را حمل و ارائه می کند و ما مجبور هستیم آن را بر خیلی از عناصر وجودیمان ترجیح بدهیم. (دیل کراوه کان) با تکیه بر رویکرد روانکاوانه و خاص خود، صحنه اجرای خود را به مکان واقعه تبدیل کرده است و توجه ها را به یک کنش هنری معطوف، که در خوشبینانه ترین حالت آن می توان به درگیری همیشگی انسان با جایگاه و خود آگاه و ناخود آگاه ناشناخته اش اشاره کرد. این است که (دیل کراوه کان) نه یک شعار سیاسی، که یک سائق و پیشرانه بالفعل و دارای کشش محسوب می شود که بطن ساختار روانی و اجتماعی را هدف قرار می دهد، پژواک هایی که در طول مشاهده آن بر مخاطب و تماشاگر (به عنوان دو مقوله جدا و متفاوت)، مستولی می شود ناشی از همین خاصیت (دیل کراوه کان) است. شاید به همین دلیل است که این نمایش بیشتر به عنوان یک رخداد خود را نمایان می سازد که همواره امکان فعالیت و کنش در آن وجود دارد. با وجود همه انتقاداتی که ممکن است از نظر فنی از (دیل کراوه کان) گرفته شود، نباید از این نکته غافل بود که این نمایش عرصه ای را برای درهم پیچیدن و بعد یافتن مفاهیم و کشمکش هایی فراهم کرده است، که وجود آن را همان طور که قبلاً گفته شد از یک اثر هنری صرف و خاص به یک پدیده فرهنگی در نسبت با انسان و روانکاوی و... ارتقا می بخشد. از این جهت است که مفاهیمی همچون خود آگاه و ناخود آگاه و قدرت و منازعه و میل و عشق و هوس و... به عنوان ستون هایی در ارائه تئاتر مطرح و ارائه می شوند که موجب دگرگونی در انسان و تعریفش از این مفاهیم می گردد. درک نوع مواجهه با چنین مفاهیمی همیشه هنر را به شکل عجیبی پیش روی انسان قرار داده است که تجلی آن را به راحتی می توان در (دیل کراوه کان) مشاهده نمود.

راضی نیست، چون با وجود انجام یک کنش ایجابی، (طرح پرسش)، همزمان به تماشاگر القا می کند که بیشتر از اینکه به بخت و اقبال انسان در رسیدن به آرزوها و رویاهایش بپردازد به ارتقای عقل و مهارت در مدیریت خواسته هایش فکر کند. اهمیت این موضوع در این نکته نهفته است که انسان بیشتر به خطرناک بودن پرسش پی برد تا نتیجه گیری بی مورد در مورد ذهن و عقل و امیال و آرزو هایش. الگوی چنین نمایش هایی که مدام به طرح پرسش و واکاوی می پردازند، از آن روی مهم و حیاتی است که خود را در مقام پاسخگوی دغدغه هایی نمی بینند که در رابطه با انسان و ناخود آگاهش مطرح می شوند، و جاهت این تعبیر از نمایش (دیل کراوه کان)، آن وقت آشکار می شود که همه ما تماشاگر آن هستیم ولی جوابی برای پرسش ها و دغدغه های آن نداریم، صلاحیت اساسی و مشروع (دیل کراوه کان) در همین موضع گیری سلبی و منفعلانه انسان نیز خود را آشکار می کند که با وجود ارائه دغدغه های تلخ حقیقی و انسانی اش، هم مخاطب (نه تماشاگر) مخصوص خود را داراست، هم دستورالعمل رسیدن به اعماق ناخود آگاه را. این که در بستر یک نمایش نامه پرسش هایی را بتوان مطرح کرد که مخاطب را با خود روبه رو کند نکته دیگری است که غفلت از آن همواره بشر را دچار محنت هایی کرده است که تنها خود می تواند راوی دست اول آن باشد. اینجاست که آشکار می شود که موضع گیری اشتباه انسان در برابر شأن و منزلت و مقامش، همواره او را دچار فرضیاتی کرده است که خود نیز از زیر بارشان بیرون نیامده است. نمایش (دیل کراوه کان) به زعم نگارنده هم میدان جنگ است با خود آگاه و ناخود آگاه، هم دادگاهی که اساساً توهم و فرار از حقیقت را نیز زیر سؤال می برد، اینکه ما می توانیم در بستر یک نمایش، نظاره گر سرکوبی مان باشیم و به خواسته های آن تن بدهیم ناشی

سامان سید ابراہیمی
کارشناس ارشد کارگردانی

یکی از بخش های جنبی جشنواره چهاردهم بزرگاری و رک شاپ های مرتبط با تئاتر است. در همین راستا در روز دوم جشنواره کارگاه آموزشی با موضوع (عکاسی تئاتر) توسط عکاس پیشگسوت آقای بهروز اسفزاری برگزار گردید. این کارگاه که در دومین روز برگزار گردید با استقبال فعالین حوزه عکاسی و نمایش روبرو شد.

پخش ویژه نامه پنجمین جشنواره تئاتر خیابانی سقز شهر یور ماه ۱۳۹۶ در دومین روز برگزاری جشنواره انجام گرفت.

تمامی جلسات نقد و بررسی اجراهای دومین روز جشنواره به استثنای نمایش خه یال کار گروهی پاوه که در پلاتو اجرا شد در سالن کتابخانه عمومی برگزار شد.

گروه نمایشی (له پشت درگا) اجرای نمایش خود را با یک ربع تاخیر آغاز کرد. یعنی به عبارتی تاخیر در اجراها سیری نزولی و چشمگیر داشته. بولتن جشنواره ضمن ارج نهادن به این حرکت ارزشمند و با آرزوی موفقیت برای گروه مذکور امیدوار است که سایر گروه‌های حاضر در جشنواره نیز اهمیت بیشتری برای وقت مخاطب قائل شوند و اجرای خود را راس ساعت مقرر به معرض نمایش بگذارند.

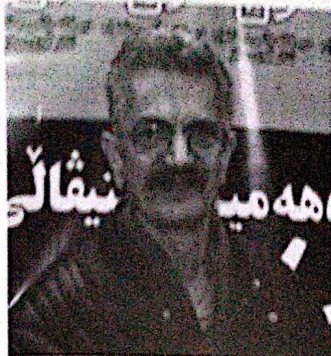
پرستو گلستانی بازیگر مطرح ایران، میهمان ویژه‌ی جشنواره، ساعت یک بامداد ۹۶/۹/۱۸ به جشنواره‌ی تئاتر کوردی سفر پوست.

له شاتو کندا نهماوه و ینکمان دوا له دوی سر مشورې
له مالی سره هنگ نوروای به دوی لیشیک تاکو
له و زیات برسی و نوونی شله شل به ناو شاره
و تر نه کدا نه خو لپته و دای بهر برسی کابره زیات
تک نه چی به بروای من له خو لاندنی دیمه نی
کابره تو زیک زنده بروی له بنما تیکین برسی نو نیستی
کاره که دیاره نه مننده که بهر برسی له هیکام له
که سایه تیه کانی تر ناچن و نو اندنی دیمه نه کش
وه کوو باقی بهمشه به ککرتوه کانی شاتو نیبه نهمه
دیر فیکه بو لیکو لینه وه نه که به خندا زاین سره نا
ینکمان روون نه نیت وه که نغیا بناغی هومید کالی
باوک و دایکی له داخی زبانی فورسیان خو بان
گوشتوه هر چن له گال میران سیننی نه غافه که ی
خانو و گرامید به هوی نه یوونی معنی نیم به لام
نهمه دوا بین گیانی لی ده ستینی و نه بیا بهر و تیا چون
له پشت درگا نه نوایی ترا زدی - گو میدی بیت کانی
چیکا و ریگانی نهم بابه نه له دق و لیجرا دابین کرابن،
له همان کاشا نه نوایی گرو نیسک بیت به شوازیکی
جیا و زود گرو نیسک لیزه نا مغنه میکه له پیکه نین
و حال تیک چوون زمرده خمه و فیو هه و شان، تغز
و لیتر جار، گو میدی و وه حشته، سره نا چی بابه نی
دوو بهمشه که بوئی پیکه نیی لیسه دینه، هه لبت
پیکه نیی نرش و نال، کانی جلاویکه ی گازماسکی
نغیا کهرسه ی بیینه، کانی روا لانی ینکمان له
داهول نه چی کانی باوک و دایکی به کاری گرابایی
خو بان ده کوین، کانی لغاو جله گوره کندا قولم و
قوشمه دینه بهر جاو، گرو نیسک دینه روو و هدا
کندای له ملی بستر نایته وه

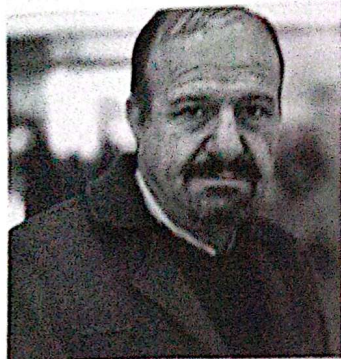
لەبەرمان ئەجی لێرمدا ئەوێتر رۆژێکی سەرەکی بەرێوێ
 دەیشت هەلبەت بە رای من ئەوێتر قەرارە نەفەرێک
 بێت کە هەموو کەس، نەکا ئەوێ هەموو کەس،
 نەفەرێک بێت ئەوێتر نەتوای خۆی بێ کاتی کە
 ئازا و نەزەرە نەتوای خەیاڵیک بێ، نۆستووێ بە
 قارەمانی نەتوای رفیق بێ یا دۆزمن، بەگوێمانم لەم
 بەشە ناوێرکۆکی رووداوێکان فێدای کەلک وەرگرتن
 لە دەستە ی ئەکتر یۆ بیکار نەمانی درگاگان بوو،
 بۆ کۆتایی؛ بنیادم ئەوێتی بەخۆی، خەوێکی قوول
 لە بنی چۆمێکدا، چونکە کەس دەنگی نابێست،
 کەم دواتر لەم بابەتە نابێست، بابەتی نیوێگیانەکان،
 لێکەڵێوێشاوێکان، مردووێ برێندارکان، مردووێ کانی
 بۆمب، مردووێ کانی سەھۆل بھندان، خەنکاوێکان،
 لەدەست چووێکان، لە قاچ کەوتووێکان، بێ سەرو
 شوێنەکان، رووناکی درۆیە، خۆزەرکان درۆیە،
 نەستێرەکان درۆیە، دەلاقەکان درۆیە، لەمەزەرکان و
 درگا گەواھەکان درۆیە.

دەردو بەر درگا جینگای تەواوی لێفەوماوەکانی شەڕە
نەزمووێتی ژێانی سەرریازیک دواى گەرانیوه له شەڕ.
بێکمان (بەکەمن) دواى شەش سال شەڕ و دووری
دیلی و دەریەدری ئەگەرانیوه بۆ ماڵی بیخەبر
لەوهی ژەنەکی خەیاوەتیی پێ کردووه، فەرماندەکانی
شۆخی پێ ئەکا، تەلخەکنیک قەبوولی ناکا، ژینک
گەتەیی پێ ئەکا و دایک و باوکی عازەتباری ئەکا.
بەو هۆبەوه ئەبەوی خۆی نیا بەریت، بەلام چۆمیش
وەری ناگرێت بێکمان مەحکومە بە ژێانی زەهرەوی
هەنایی. سەرەتا پێشەکی نووسەر وەکوو پەلۆوونیک
له سەر تەختەیی شائو ئەگێرنەوه، دواپی مەرگ و ژیان
له ناو پێستی گۆزەهلکەن و قەشە رووبەرەو ئەین.
مەرگ ئەومەندی خواردووه، توانای رێڕێشتنی نیه،
لەلواوه ژیان پێ مانا و مل شوێر توانای وێستانیشی نیه؛
کارگەردان بەوه رازی نەبوه و ژێانی چوک شکاوی
له سەر وێلچێر داسەباندووه نا مەرگ پالی تێوه نیت.
له داستاندا بێکمان ئەروانیوه بەروو مائیک گە جینگای
خەوهکەیان داگیر کردووه، پیاوونگ لای ژەنەکی
پێی پێدەکەسی و ژەنەکی ناپناسی. ئەمەندی یۆ
تەحەمول ناگرێ و ئەبەوی تەواوی کلا خۆی تەخاوه
نێو ئاو، شەلب، تەوا. بەلام ئەوا نەبوو، برەسی بوو،
بۆیە تووشی خەیاڵ بوو. چۆم پەوت تۆ حەدث نیه
کە بمری، ئامۆزگاری ئەکات و فەرنی ئەنەدە دەری
کچیک ئەیدۆزنتەوه. نیشانەبێک له هوسپەدی
ژیان و دوبارە هەلەسان دەرنەکەوی بەلام هینشا
گری ئەگرتووه، ئەکوژنتەوه. میردی کچه هەرەوک
بێکمان به لاقی برێندارەوه ئەگەرنتەوه؛ بەناخەوه
میردی کچه سەرریازی بێکمان بووه له شەڕدا.
دیسان بیرەوریەکانی شەڕ هەل ئەقوونیت تاقەت
ناهینتی و دەرنەکەونت. هەرکام له کەساتەیی بەکل
نیشانەبێکی یۆ هەل ناواندنی تیتراک و زەق کردنەوی
ناکەرەکان. دوانیا و شۆیازی بەرهم هینتی لەپشت
درگا دونیاپیککی "ئیکسپیزسۆتییستی" یە ئەم
بابەتە بەجۆلی له ناو خەون و خەیاڵەکانی بێکمان
دەر ئەکەوی. لەسەردەمی شەڕ و دواشەر مەرگ
سەرەکترین خولی ژێانە، هەلبەت ئە یۆ دەسلەلات
و دەسلەلتداران. ئەوان بەرپرس نین و بەرپرسی
هەلەکاتیان و مەنسۆ ناگرن. هەرەوایە کە (سەرەنگ)
فەرماندە بە خەونە ئالۆزەکەیی بێکمان تێر پێدەکەنی
و بەرینی ئەکا یۆ دەورەگێری. له شائونامە ئۆزجیناڵدا
بێکمان بوتلیک و لەتی نان لەسور سفرە هەلدەگری
و دەرواڵتە دەری. لێرەدایە کە ئەلی: بەختەوری
قومیک خواردنەوه؛ هەر ئەم سەرخۆشیە هانی ئەدا
بروا بەروونواندن لەسەر شائو یان ئیجرا له سێرک،
پان. نەماش له کابار. بەلام ئەم موقەدەمەجینیە

وینه هه‌وال

▲ احمد صالحی
هنرمند و
پیشگسوت تئاتر

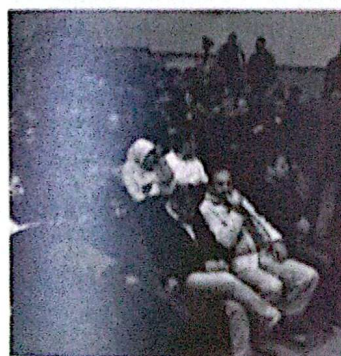
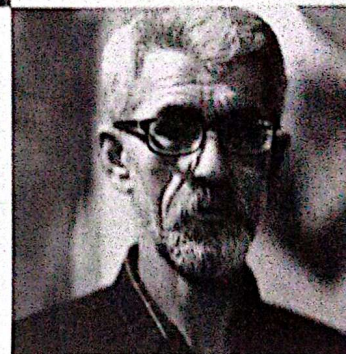
▲ محمد رازع‌زاده
عضو دبیرخانه و
داور بازیمن
جشنواره

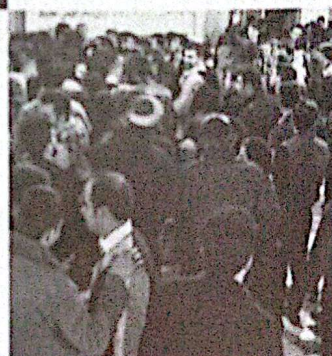
▲ اسماعیل پاشایی
هنرمند و
پیشگسوت تئاتر

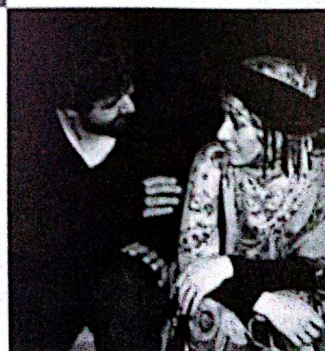
▲ مهتاز رازیقی
هنرمند

▲ سالن قبل از
اجرای نمایش

▲ در انتظار
شروع

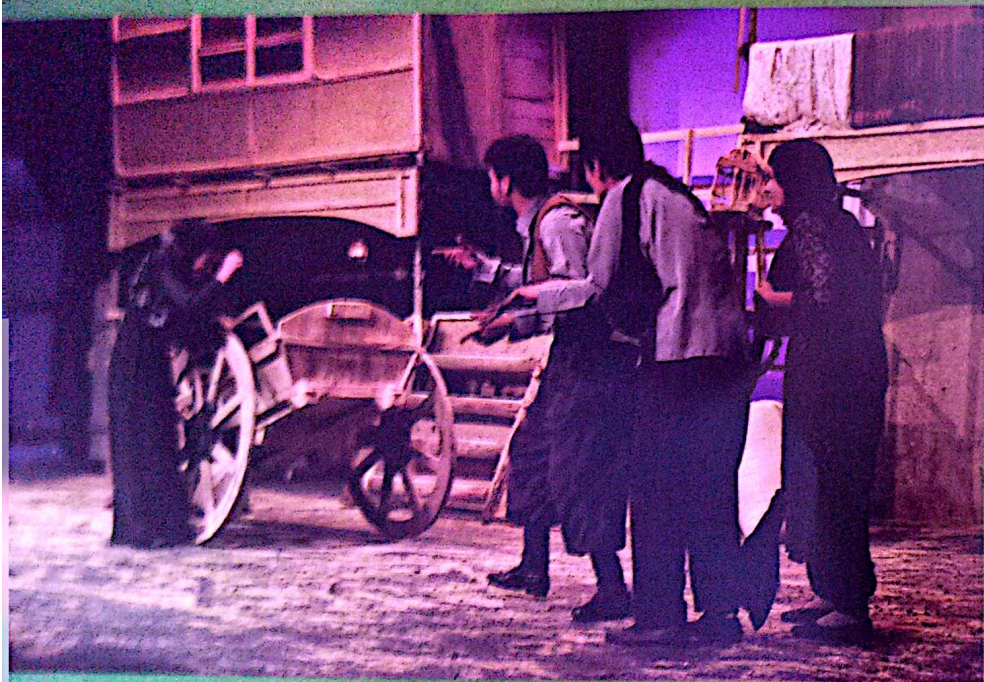
▲ نمایش خیال
کاری از انجمن
نمایش شهرستان
پاوه

▲ اعضای کمیته
اسکان
جشنواره

▲ نمایش
له پشت درگا

◀ نمایش دیل کراوه کان

فہم
شانو کورس قر

